

HEDEN NAMIDDAG,

ZAL eene publieke Verkoopung gehouden worden aan het Huis van de Wed. MEINERT...

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP MAANDAG NAMIDDAG. JOSEPH LEVICK & Co. ZULLEN eene Publieke Verkoopung houden op aanst. MAANDAG NAMIDDAG den 13den dezer...

VERKOOPING

In den Insolventen Boedel van WILLIAM MASKEW, van de Kaapstad, Makelaar en Bode by den Regter van Politie.

OP Dingsdag den 8 February aanstaande, ten 12 ure precies, zal eene publieke Verkoopung worden gehouden, in de Kasteelstraat No. 8...

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE Ondergeteekende voornemens zynde deze Kolonie te verlaten, zal op Vrydag den 11 February aanstaande, by publieke Vendutie...

G. REITS.

BEKENDMAKING.

DE Heer G. REITS voornemens zynde deze Kolonie te verlaten, verzoekt, dat alle wettelijke verordeningen...

DE Ondergeteekende zich van zyne omslagtige Boekery willede ontdoen, zal op Dingsdag en Woensdag, den 22 en 23 Maart aanstaande...

DE Plaats Klipfontein, gelegen in de Karoo, aan de Troadou.

DE Plaats "Kouboon" na staande is een groot Overstal, welke jaarlyk, door overvloed van Water...

DE Ondergeteekende maakt aan het Publiek bekend, dat hy geene uitspanning zal gedogen...

F. X. JURGENS, Jz.

Paardenberg, 24 Jan. 1831.

OVERLEDEN, deze nacht, een kwart over 10 uren, den Wel-Ed. Hr. PETER GERHARD VAN DER BYL...

UIT naam van de gesamenlyke Kinderen. Kaapstad, 25 Jan. 1831.

GETROUWD.

In de Nederduitsche Hervormde Kerk, Op Donderdag den 20 January.

Petrus Lodewicus Theron, met Christina Sophia Hough.

Op Zondag den 23 January. Hermanus Augustus Vermaak, met Isabella Cornelia Thuymsma.

GEDOOPT.

In de Nederduitsche Hervormde Kerk, Op Zondag den 16 Jan. 1831.

Een zoon van den Heer P. J. Grové, met name Andries Henricus.

Eene dochter van den Heer W. Auret, met name Christina Jacoba Hendrica.

Eene dochter van Carolina van de Kaap, met name Dina Maria Christina.

Eene dochter van H. Albertyn, met name Dina Maria Christina.

Op Zondag den 23 Jan. Eene dochter van den Wel-Ed. Hr. A. Faure, met name Johanna Susanna.

Een zoon van den Heer G. J. C. Reits, met name Gideon Jacobus.

Een zoon van J. A. Oostendorp, met name Hendrik Rudolph.

OVERLEDEN. Jan. 13. Fredrik Wilhelm Kellerman, oud 32 jaren 10 maanden 10 dagen.

14. James Smith, oud 21 jaren.

15. Een zoon van H. Ufkens, met name Heine Hendriks oud 21 dagen.

16. Een zoon van den Heer C. M. Korsten, oud 11 maanden en 12 dagen.

17. Een zoon van N. J. Seberg, oud 6 jaar, met name Nicolaas Johannes.

18. Dina Abrahams, oud 43 jaren en 8 maanden.

19. Sievert Gerhardus Le Roes, oud 36 jaren 8 maanden en 7 dagen.

20. Een zoon van wylen J. van Dillen, met name Ernst Johannes, oud 6 jaren 4 maanden en 9 dagen.

21. Christina Bos, huisvrouw van wylen J. Knyper, oud 69 jaren.

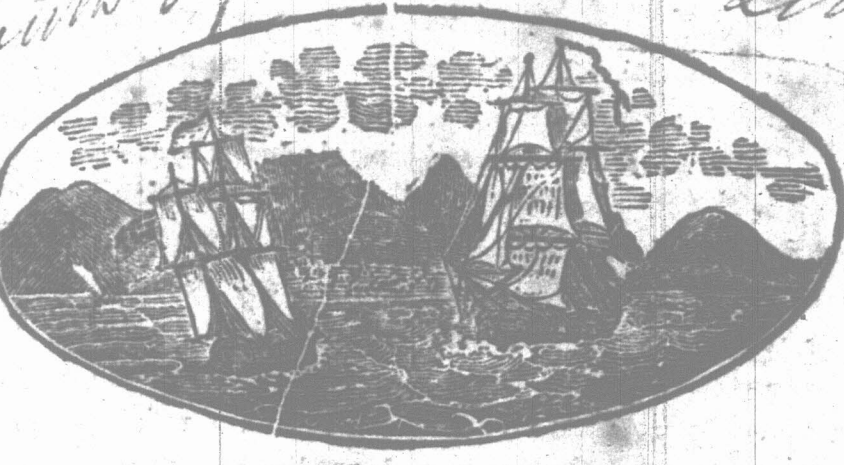
22. Joseph Begley, oud 72 jaren.

23. Een zoon van J. van Dellen, met name Thomas Pieter, oud 8 jaren, 4 maanden en 8 dagen.

24. Jan Willem Janzen, oud 71 jaren, 11 maanden en 23 dagen.

25. Een zoon van Ann Kerk, met name John, oud 15 maanden.

South African Public Library

Deze Courant wordt elken Vrydag Ochtend uitgegeven aan het Publicatie-Kantoor in de Kortmarktstraat, (No. 1) en des Zaturdags met de Post naar alle de Buiten-Districten verzonden.

Pryzen van Intekening.—In de Stad, per jaar, 16 Rds.; per kwartaal, 4 Rds.—In de Buitendistricten, per jaar, 19 Rds.; per kwartaal, 4 Rds. 8 Sch.—Voor eene enkelde Courant 7 Pence.

De Zuid Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agitur.—VIRGIL.

DEEL I.

VRYDAG DEN 28 JANUARY 1831.

No. 43.

VERKOOPING VAN EENE SLAVIN, TE STELLENBOSCH.

OP de publieke Verkoopung van den Boedel van T. F. VOLSTEEDT, welke gehouden zal worden te Stellenbosch, op Zaturdag den 5 February anst. zal mede worden verkocht, eene Afrikaansche Slavin, 27 jaren oud, zeer gezond en goed van humeur...

OSSEN, ZONDER RESERVE.

DE Heer S. MEINTJES zal op Zaturdag den 12 February anst. op de Plaats van den Heer MECHAU, aan de Bottelary, (deze tyde van Stellenbosch), per publieke Veiling, zonder de minste reserve, doen verkoopen...

WOLFF & BARTMAN, Vende-Afslagers.

DE Ondergeteekende verzoekt alle de genen die aan hem iets verschuldigd zijn, zoo wegens Boekschulden als anderszins, om binnen den tyd van eene maand, van heden gerekend, hunne debits, het zy met kontanten, dan wel goede security, te komen vereffenen...

P. J. DE WIT, Pz. Negotiant.

EEN jong Mensch, die bekend is met Kantoorwerkzaamheden, en die de Engelsche en Hollandse Tale magtig is, heeft voor het tegenwoordige behoefte in den oetendst, maar wenscht van 11 uren tot 's avonds te worden ingespannen...

GEENE PUBLIEKE UITSPANNING.

DE Ondergeteekende maakt aan het Publiek bekend, dat hy geene uitspanning zal gedogen, aan wie het ook zy, op de plaatsen Olfantsfontein en Grooffontein, een elk wachte zich dus voor schade.

F. X. JURGENS, Jz.

Paardenberg, 24 Jan. 1831.

OVERLEDEN, deze nacht, een kwart over 10 uren, den Wel-Ed. Hr. PETER GERHARD VAN DER BYL, in den ouderdom van 77 jaren, 6 maanden en 23 dagen...

UIT naam van de gesamenlyke Kinderen. Kaapstad, 25 Jan. 1831.

GETROUWD.

In de Nederduitsche Hervormde Kerk, Op Donderdag den 20 January.

Petrus Lodewicus Theron, met Christina Sophia Hough.

Op Zondag den 23 January. Hermanus Augustus Vermaak, met Isabella Cornelia Thuymsma.

GEDOOPT.

In de Nederduitsche Hervormde Kerk, Op Zondag den 16 Jan. 1831.

Een zoon van den Heer P. J. Grové, met name Andries Henricus.

Eene dochter van den Heer W. Auret, met name Christina Jacoba Hendrica.

Eene dochter van Carolina van de Kaap, met name Dina Maria Christina.

Eene dochter van H. Albertyn, met name Dina Maria Christina.

Op Zondag den 23 Jan. Eene dochter van den Wel-Ed. Hr. A. Faure, met name Johanna Susanna.

Een zoon van den Heer G. J. C. Reits, met name Gideon Jacobus.

Een zoon van J. A. Oostendorp, met name Hendrik Rudolph.

OVERLEDEN. Jan. 13. Fredrik Wilhelm Kellerman, oud 32 jaren 10 maanden 10 dagen.

14. James Smith, oud 21 jaren.

15. Een zoon van H. Ufkens, met name Heine Hendriks oud 21 dagen.

16. Een zoon van den Heer C. M. Korsten, oud 11 maanden en 12 dagen.

17. Een zoon van N. J. Seberg, oud 6 jaar, met name Nicolaas Johannes.

18. Dina Abrahams, oud 43 jaren en 8 maanden.

19. Sievert Gerhardus Le Roes, oud 36 jaren 8 maanden en 7 dagen.

20. Een zoon van wylen J. van Dillen, met name Ernst Johannes, oud 6 jaren 4 maanden en 9 dagen.

21. Christina Bos, huisvrouw van wylen J. Knyper, oud 69 jaren.

22. Joseph Begley, oud 72 jaren.

23. Een zoon van J. van Dellen, met name Thomas Pieter, oud 8 jaren, 4 maanden en 8 dagen.

24. Jan Willem Janzen, oud 71 jaren, 11 maanden en 23 dagen.

25. Een zoon van Ann Kerk, met name John, oud 15 maanden.

— Een zoon van den Wel-Ed. Hr. J. H. Bock, met name Thomas Ruyter, oud 1 jaar, 11 maanden en 4 dagen.

23. Eene dochter van J. B. Blom, met name Maoin, oud 9 jaren en 12 dagen.

— Johan Falck, oud 25 jaren en 7 maanden.

24. Eene dochter van A. Aitchison, met name Margaret Ann, oud 2 maanden.

25. De Wel-Ed. Gerhard van der Byl, oud 77 jaren, 6 maanden en 28 dagen.

Politie Kantoor.

JAN. 14.—De Koning v. Jephtha, wegens overtreding van de 79ste Ordonnantie, door op eene woede de wyze met eenen Ossenwagen over de publieke weg, naby Zouterivier, te ryden. De omstandigheden der zaak zijn als volgt—Op den avond van den 23 Nov. II. kwam de Hr. P. H. Faure, een Landbouwer, wonende in het District Stellenbosch, naar de stad, in een Paardenwagen, en op den weg van Papendorp, naby de plaats van den Heer Deneys, het geraas van een Ossenwagen, die in vollen vaart de togenovergestelde koers uit kwam, hoorende, hield hy direct stil, en gaf zijn jongen last om voor de paarden te staan. Voor dat dit evenwel konde geschieden, liepen de voor-ossen met een vaart tusschen de paarden van den Hr. Faure: de paarden verschraken, en omswenkende, brak den disselboom, en de wagen werd zeer beschadigd. Een der paarden van den Hr. Faure is omgekomen, en de anderen erg bezood.

De ossenwagen bleek te behooren aan den Hr. Jacobus Petrus Roux, mede een inwoner van Stellenbosch; en de beklagde wierd bezwene de dryver te zyn.

De beklagde wierd beslagen in £3 Sterling, en by onvermogen, in een confinement van 14 dagen in de gevangenis, met harden arbeid.

Jan Smith, in de Koffysteege wonende, wierd beschuldigd van eenen Politie-dienaar aangerand en geslagen te hebben, terwyl hy zynen dienst uitoefende. Het blykt uit de opgave van den Politie-dienaar Ambrose, en eene getuige, Jane genaamd, eene vrye vrouw van kleur, die mede eene inwoner van de Koffysteege is, dat in genoemde steeg, op den 27 Dec. een groot rumour heeft plaats gehad, waar ik den beschuldigde, die, door de krachtadige verfrisning der verlevendigde druivenzap aangedaan, een voornam rol speelde. De edele Joannie, door zulk godrag beleedigd, en wel in zulk een gedeelte van de stad, riep de Politie-dienaar tot hare assistentie, wanneer de aanval in kwestie plaats greep.

De verwoerder wordt gecondemneerd in £1. 15. Sterling, en by onvermogen van te betalen, veroordeeld om 14 dagen in gevangenis op te gaan.

Theres, wegens het ontreinigen van den Pomp aan den wog van de Groone-punt, door daarby, of daaromtrent, goederen te wassen, tegen de 21ste afdeling van de Ordonnantie No. 48.

Gecondemneerd tot eene boete van 5 Shillings.

18.—Hendrik Kilian en Christiaan Fredrik Hoffman, beiden woonachtig in de Langemarkstraat No. 34, beschuldigd van de Ordonnantie No. 34, te hebben overtreden, door Wyn te verkoopen, zonder licentie. De getuigenis voor de prosecutie zoude bewyzen, dat, op den 9 dezer, Bientang, eene Slavin van den Heer Krynaar, een bottel wyn van de verdedigers, die geene gelicentidee tappers waren, had gekocht, waarvoor zy 3 pence in betaling hadden ontvangen.

Voor de verweerders—Jan Hendrik Lezar, een kantienhouder, gaf op, dat de verdedigers gewoon waren wyn ten zyne huize te koopen, en trachtte te bewyzen, dat zy daarop geen winst konden maken, door die weder uit te verkoopen tegen de hier boven opgegevene prys, daar zyn wyn koste drie ouden Lappen en vier ouden Lappen de bottel. Hy wierd verzoekt zyne smaakdeelen in werking te brengen, door te trachten, als het mogelyk was, te verklaren, of deze wyn, nu in het Hof, van de zelfde soort was als die hy gewoonlyk verkocht, en zoo ja, tot welke der twee genoemde soorten dezelve behoorde. De getuige de wyn met het voorkomen van eenen grooten connoiseur onderzocht en geproeft hebbende, verklaarde dezelve te zyn een bottel van drie ouden Lappen. De getuige gaf verder te kennen, hoe onmogelyk het was dat hy de verdedigers zoude begunstigen, daar hy zelf een origineelen handelaar was.

De zaak wierd bewezen volstrekt tegen Kilian te zyn, die beslagen wierd in eene boete van £225 Sterling, (3000 Rds.) of by gebrek aan betaling, veroordeeld om drie maanden in de gevangenis te worden geconfinneerd. Hoffman wierd ontslagen.

Camsca, wegens het steelen van eene zyde doek, in den Winkel van James Sherman, op de Groenteploin, op den 17 dezer. Wierd verwezen tot het Huis van Correctie, voor eene maand, en daarvan de acht laatste dagen op spaar-diet.

Uit de Government Gazette.

Allen die genegen zijn zich als Arbeiders by de publieke Werken te engageren, worden verzocht zich aan dit Kantoor te vervoegen. Politie Bureau, 12 Jan. 1831.

Wordt hierby narigt gegeven, dat schikkingen getroffen zyn, om de Brievenmalen naar Stellenbosch, de Paarl, Tulbagh, Worcester en Clan William, des Vrydags, ten 6 uren des avonds, instee van des Zaturdags, als voorheen, te verzenden, waardoor de Post van de bovengem. plaatsen zeker terug kan worden verwacht des Vrydags omtrent 10 uren des morgens; en daar de tyd kort is tusschen de aankomst en het vertrek van dezen Post, wordt een ieder, die brieven daarmede verwacht, aanbevolen zich tusschen 10 en 12 uren op dien dag op dit Bureau te vervoegen, wyl er zich eene gelegenheid opdoet om met denzelfden Post, die des avonds vertrekt, een antwoord te zenden. Brieven worden nu aangenomen op dit Kantoor, en zullen met de volgende gelegenheden worden verzonden:—Naar Engeland, per Euphrates;—naar Batavia, per Astrea;—naar Mauritius, per Fame.

Nademaal zekere Personen Licentien wenschen te bekomen voor den verkoop van Wynen en sterke Dranken, of Mout Dranken, aan of naby publieke Uitspanplaatsen, en nademaal het verlenen van zoodanige Licentien naedeelig zoude zyn voor de belangen der Buitendistricten, wier Bedienden, aan wien hun eigendom is toevertouwd, daardoor aan verleidingen bloot zouden zyn gesteld, zoo verlangt Zyne Excellentie de Gouverneur, dat de Certificaten vereischt by het 8de Artikel der Ordonnantie No. 30, aan alle zoodanige Verzoekers worden geweigerd.

Wordt hierby narigt geven aan de genen, die genegen mogten zyn de Leverantie aan te nemen van de ondergemelde Artikelen, welke benoedigd zyn tot gebruik der Melatschen op de Plaats Hemel en Aarde, dat verzegelde Tenders, (verzegeld van monsters,) meldende den prys van elk Artikel, aan het Bureau van den Auditeur zullen worden aangenomen tot Maandag den 7 February aanstaande, te weten:—

80 groote en 32 middelsoort blaauw karsaaye Baatjes, met gemeene kopere knoopen, en met baai gevoerd; 80 groote en 32 middelsoort blaauwe karsaaye Broeken, gevoerd met ongebleekt linnen; de groote soort moet 3 yard en 7 duimen wyd wezen en 1 yard lang; 80 groote en 32 middelsoort blaauwe karsaaye Mutsen, gevoerd met grof linnen; 80 groote en 32 middelsoort blaauwe gestreepte katoene Henden; 80 witte katoene Vrouwenhemden, 1 1/2 yard lang; 70 baaye Rokken, 1 1/2 yard lang en 2 1/2 yard wyd; 70 Nachtkabaayen, met lange motwen, en gevoerd met ongebleekt linnen; 45 gemeene Tjaals; 250 geruite Halsdoeken, groote soort, 33 of 34 duim vierkant; 100 ellen wit Calico voor Windsels; 12 yards Voerchits; 4 ponden blaauw, 4 ponden ruw, en 4 ponden wit Garen, lange strengten; 600 Naalden, No. 2 en 4; 6 Graven; 5 ponden Spykens, 3 duim lang.

Policie Bureau, Kaapstad, 20 Jan. 1831.

Wordt hierby narigt gegeven aan allen, die genegen zyn ten dienste van dit Departement te supplyeren, 25,000 lbs. (Hollandsch gewigt) Haver, te worden geleverd in de Kaapstad gedurende de maand February aanstaande, dat Tenders op het Auditeurs Bureau zullen worden aangenomen tot 12 uren op Zaturdag den 29 dezer, meldende den prys in Sterling Geld per 100 lbs. netto Hollandsch gewigt.

Wordt hierby narigt gegeven, dat besloten Tenders op het Auditeurs Bureau zullen worden aangenomen tot 12 uren op Vrydag den 4 February aanstaande, voor diverse reparatien vereischt wordende aan de Machinery van den Trappmolen in de Stads Gevangenis in de Kaapstad; zynde eene specificatie intusschen te zien op aanzoek op dit Bureau.

LANDERYEN TE ALBANIE.

“Binnen de 60 jaren na den dood van Constantyn, en volgens het geen bewezen is door eene actuele opmeting in de vruchtbare vlakten van Cemonie, het tonneel van vroeger overwinningen en van de heerlyke uitspanningen der Burgers van Rome, wierd aan hen afgestaan drie honderd en dertig duizend Engelsche Acres woest-land, dewelken beliepen, een achtste van de geheele provincie. Daar er nog geen voetstapoor van Barbaren in Italiën te zien waren, moet men de rede,

van deze schrikelyke verwoesting, die in de wetboeken bekend staat, alleen toeschryven, aan de administratie van de Roomsche Keizers.”—GIBBON.

Daar de voorspoed van alle landen grootendeels afhangt van de vruchtbaarheid der grond, zoo is het de toelag geweest ten alle tyden, en elk by verlicht Gouvernement, om de belangen van den landeigenaar en landbouwer voor te staan en te bevorderen; en wanneer dit vereischt wordt in een land waar kunst en manufacturen tot eene hooge graad van volmaaktheid gekomen is, hoe veel te meer moet zulks dan niet noodzakelyk zyn in nieuw aankomende landen, waarvan het gansch inkomen bestaat in de opbrengsten van het land.

Wy zyn gewoon om het land te beschouwen, wanneer hetzelfde sterk bewerkt of vol veen is, na gelang van derzelve geschiktheid, voor den landbouw of wylanden, en wanneer wy het zoo bevinden, dan wordt tot een bewys gehouden dat de belangen van den landman beschermd wordt, zyn eigendom zeker en het land over het algemeen in eenen voordeligen staat is.

Wanneer wy in tegendeel verscheidene plaatsen verwoest vinden, anderen slechts half voorzien van veen, of half bebouwd, de menschen neerslagtig, moedelooz, en velen onmagtig om hunne belastingen te betalen, dan veronderstelt men gevolgelyk, dat het eene of het andere er aan mankeeren moet, dat zulke dingen niet bestaan kunnen, zonder eene overeenkomstige loop van zaken; en oeffen ononderscheidelyk over de rede daarvan mag gedacht worden, kan er goeie bestaan die het Gouvernement zoude ontslaan van dezelfde groote verpligting om de zaak te onderzoeken, en, ware het mogelyk, te remedieren.

In het zuidelyke gedeelte van Albanie zyn op dit oogenblik 16 Boerderyen te koop, (in geloof er zyn meer, doch van dezen ben ik niet bewust en kan eene lyst verschaffen,) behoudende tusschen de 60 en 70 duizend Acres; vyf of zes zyn volstrekt niet geocupeerd, en het geheel te samen genomen, draagt slechts een-vierde of een-derde van het veen dat gemakkeelyk op dezelve konde gehouden worden. Waarom de zaken dus staan, kan elk mensch naar zyne verkiezing of informatie besluiten, doch dat zulks het geval is, is eene zekere waarheid, en eene waarheid die wel de aandacht van het Gouvernement waardig is, al was er ook geene andere belangen aan verbonden, als de schade die het veroorzaakt aan de algemeene inkomsten.

De zeer kundige Correspondent van den “Advertiser,” zal u zonder twyfel, direct zeggen hoe dit alles komt; maar wanneer zy erkent, dat de menschen zelf iets van hunne eigene affaires weten, raadpleeg dan hun gezond verstand, en vraag slechts aan een man van gezond oordeel, (als de “Researcher,” die niet met hume menschelykheid heeft doen verflagen,) waarom hy zyne boerdery van de hand wenschen te zetten, het onveranderlyk antwoord zal zyn—“het is zoo omslagtig en moeyelyk om dienstdoen te krygen; wanneer men za krygt, dan zyn ze zoo hoofd en onhandelbaar, hanteerbaar hoog in verzeijging van het werk dat zy doen en van de voordeelen die daaruit voortvloeijen, zoo dat het my veeleer gedurig in een maalstroom te zyn, waarvan ik geene behoorlyke vergoeding trek.” Wel, vriend, ik stem met u in, dat de oogst een twyfelachtig iets is, om die te stellen tegen de onkosten van dienstdoen, en de onuitstaande verdrietelykheid om ze te bestieren; maar waarom vermeerderd gy uw veen niet—de bestiering daarvan is niet kostbaar, en het brengt eene zekere inkomst in,—fraai “antwoord de Boery” maar wanneer die inkomsten met een gedeelte van het kapitaal zeker door de Kaffers en andere vagebonden weg gevoerd wordt, dan is dit zelfs twyfelachtiger dan de landbouw. Ik heb met deze moeyelykheden verscheidene jaren gekampt,—myn geduld en myne middelen zyn eindelyk uitgeput,—ik zal het dus opgeven en myzelve met iets anders bezig houden, tot dat de tyden veranderen, en de inlaag zekerd zyn zal als dezelve nu is.

De plaatsen zyn gewoonlyk te slecht van veen voorzien, en de eigenaars geven tot reden, dat er geene aanmoediging bestaat om onkosten daartoe te maken, terwyl zy zeker zyn, dat er tusschen 60 en 70 duizend acres land te koop zyn, waarvan veel geheel ongeocupeerd leeft, en dat het bovenstaande is, de onbewimpelde, duidelyke, eenvoudige opinie van het volk, wegens dat geval.

PROCLAMATIE

DOOR BURGERMEESTEREN EN GHEHEVENEN VAN ANTWERPEN. Uitgevaardigt op den 26 Sept. 1830.

Stadhuis, den 23 Sept. 1830. Namens Burgermeesteren en Schepenen, (Get.) G. de Caters.

Ter ordonnantie van hun E. A. Willems, Secretaris.

De Luitenant-General Baron Chassé, commanderende het vierde groote Militaire Afdeeling, autoriseert de regering der stad Antwerpen, om de volgende punten ter kennis van het publiek te brengen:—1. Dat Z. M. Troepen meesterszyn te Brussel; zoo van de bovengestad als van de Willems, Scharebeeks, Luuens en Namens Poorten, en dat het overige gedeelte der stad is ingesloten door de Kavallerie.—2. Dat het loepend gerucht, strykkende om het publiek wys te maken, dat, op last van Z. K. Hoogheid, de stad aan brand had moeten worden gestoken, een schandelyke laster is.—3. Dat het eene verregaande valsheid is te zeggen, dat aan de Troepen beloofd was, dat men hen zoude toestaan om gedurende twee uren te plunderen;—neen, maar dat in tegendeel, elke individu tot het Lager behoorende, en die zich daaraan heeft overgegeven, op het veld is, gefusile rdis geworden.

4. Dat, indien de stad Brussel nog niet in de asche g-legd is, dit alleen aan het edel karakter en de menschlievendheid van Zyne Koninglyke Hoogheid behoort te worden toegeschreven.

Op autorisatie van den Luff.-Gen. voorm. De Major van het Etat, Major-General, Adjudant van de derde groote Militaire Afdeeling. (Get.) De Lae.

De Secretaris der Regering, (Get.) Willems.

De brief, getekend "Een Zuid-Afrikaan," hebben wy ontvangen, en zal in ons aanstaande Nummer geplaatst worden.

DE

ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 28 JANUARY 1831.

Het onderwerp in onze vorige vervolgende, stellen wy een groot genoegen, in het doen herdrukken van eenen wel gestelden brief, door R. ALEXANDER Esq. en gepubliceerd in een Rio's Nieuwsblad, The Literary Intelligence, getiteld "TALE OF THE COLONIES," en die gedreueerd is aan de eigenaar en planters in de West-Indien. Wy beyelen een ieder aan, om dit document met de grootste nauwkeurigheid door te lezen, terwyl hetzelfde omtrent alles bevat, wat nodig is om de gegrondheid van te toonen, van het geen wy reeds aangehaald hebben, met betrekking tot den inbreuk van het Gouvernement en de Engelsche Natie, op de onwettelbare en vastgestelde regten van Individuen, het document is op zich zelve zoo volmaakt in zyne soort, als iets dergelyk zyn kan, en wanneer de Colonisten wezendlyk eenig denkbeeld voer van zich staande te willen houden tegen de magt, die binnen kort tegen hen zal los breken, zoo zouden zy wel doen, om den geest van den laatsgenoemden te volgen, en geen tyd te verliezen, om zoodanige bepaalde en directe stappen te doen, als in staat zyn, om de rampen die hen over het hoofd hangen, van hen af te weren.

Mr. ALEXANDER heeft door alle argumenten die men konde aanvoeren, om te dienen, tot versterking van het regt dat men heeft, op het genee men wettiglyk verkregen heeft, bewezen, dat dit in twyfel getrokken eigendom in de magt van den eigenaar is, en hy toende verder eenige dwalingen en onbestaanbaarheden aan, die de tegewoordige zwakke en wyvelende ministerie kenschetsen.

Hoe zoude men kunnen pretenderen te spreken, van het stelsel van de slaverny te vernietigen, op grond dat dezelve strydig is met de wetten der Natuur en der menschelykheid? Welk stelsel kan er bestaan in eene zamenspanning, om de menschen te beroven, van dat genee wat hen toekomt, volgens alle regten, die, Parlementaire acten, Tractaten, Wetten, Proclamatien en al wat dies meer is, in staat is, aan hen toe te kennen. Wanneer het woord "dienstigheid" nu, terwyl zulk eene edele zaak, als, algemeene vrymaking wordt voorgesteld, genee klem hebben kan, welk denkbeeld moeten wy dan van de overheden hebben, die "dienstigheid" in eene bestaande wet hebben veranderd, die zoo bindend is, als enige op de zamenleving werkende.

Deze is de punt waarop onze redeneringen nederkomen, het is de groote punt van aantrekking, alle andere consideratien van welke soort of verhouding ook zyn moge, moeten overwinnelyk daarop terug komen. Plaats de aangenomen stelling van inbreukmaking op geheilige regten, buiten twyfel, en dan zullen wy ons met blymoedigheid naar u behikken.

De Heer BROUGHAM, als het hoofd van eene groote populaire factie, (wy kunnen het geen anderen naam geven,) maakt eene magt uit, die ons te ontzaglyk schynt om tegen gestaan te worden, zyne deelgenooten hebben getracht om uit dit "Principle of Humanity" zoo veel, of liever zoo weinig argumenten te persen als zy, in de verwarde staat van deze, "niet minder belangryke dan de belangrykste" kwestie doen konden tie.

De Heer BROUGHAM, drukt zyne byzondere ide n dus uit: "Ik hoop dat niemand, hy behoore of behore niet, tot de geleerde professie, waartoe ik de eer heb te behoren, en dewelke eene strekking heeft om aan alle zyne kinderen eene achtung voor de regten van eigendom in te boezemen, eene geneigdheid gevoelen zal, deze regten aan bagatellen te behandelen, of daarop eenen aanval te doen of inbreuk te maken, ik ben ook zeker, dat niemand dezelve minder laag achten zal als ik. Maar de professie heeft my ook eene les gegeven, die op het gemaet van den mensch, hoe geleerd of ongeleerd hy zy, diepen indruk maakt door het zamensiel van onze natuur, dat er namerlyk dingen bestaan, dewelken onder den naam van eigendom gaan, doch, dewelken hoe stomp de denkbeelden van den mensch

zyn, en hoe koud zyn hart ook zyn mag, zyn oordeel en zyn hart hen duidelyk zullen zeggen, wanneer hy die onderzoekt, niet als eigendom te kunnen worden geduld.

Ik twyfel aan de onschendbaarheid van zoodanige aanspraak. Ik zeg dat er eene wet bestaat, vermaarder dan uwe wet, en ouder ook; en deze is de wet der natuur;—maar, er is in alle gevallen een wet der Christenen, en deze verbiedt eenen mensch om den anderen volstrekt als een dier te behandelen! terwyl zyne medehelpers in het huis der Lords, de Hertogen, Graven en Burggraven, elk op zyne eigene wyze trachten te bewyzen, door deze of genee regel, dat deze of die zaak niet is, zoo als dezelve zyn moest, het is eveneens hoe zulks zoo wordt, het zy door de goddelyke bepaling of door hunne eigene bestelling, welke laatste misschien door eene reeks van argumenten wilde doen schyn, en niet zoo ryp en onfeilbaar te zyn, als men nu wel zoude gelooven dat zy toen waren.

Deze edele senatoren, in hunne vlaag van krankzinnigheid wegens "vryheid en gelykheid" die het menschedom betoverd heeft, hebben op eene wonderbaarlyke wyze vergeten de gegrondste reden, waardoor de regten van den mensch op een vast fundament is geplaatst geworden; zy triumpheren, en stellen zich evenwel aan, niet te weten waarom zy zulks doen.

Het Britsche Kabinet, heeft voor eens en vooral besloten, aangaande de Kaap, dat genee hindernis, aan de bevordering van hun groot plan, door den slaven-eigenaar alhier, zal worden toegebragt. Wanneer de Emancipation Bill aan het parlement overgelegd wordt, zal de Hr. BROUGHAM opstaan, en na een generaal overzigt van de zaak genomen te hebben, en eene berekening van de dispositie van de onderscheidene Kolonien, elk op zich zelve gemaakt te hebben, aangaande de hoop op uitslag die hy van elke hoeveelheid verwaant kan, gaat hy voort zich zelve, aangaande ons, uit te laten, in woorden als de volgende. De Kolonie de Kaap de Goede Hoop is, zoo als myne edele medelieden het ook beschouwen zullen, een dwerg, tegen de andere onderhorige plaatsen van de Kroon gerekend, hare zonen zyn pal vol ingeborene zachtmoedigheid en verdragzaamheid, volgens de eigenaartigheid van het land en de klimaat, die zy befrt hebben.

Wanneer wy in aanmerking nemen, de herhaalde bewyzen die zy ons gegeven hebben, van hunne bereidwillige toegeeffykheid, in de sluiske en andere inzichten en schikkingen van onzen duimschroeven, het plaatselyk Gouvernement van onheuglyke tyden herwaards, wy behooven ons in het, minst genee moeite te geven, aangaande eenige verzetting die aan onzen mandaat in dien oord zouden aangeboden zyn, het volk daar is in tegendeel bekend, wegens hunne getrouwheid en gehoorzaamheid, en zoude er eerder toe gebragt kunnen worden om "onze groote toon te kussen," als het nodig ware eenig verder onderzoek te doen wegens hunne verknochtheid aan ons.

Wy zullen ze dus met een beschouwen, als tot eene stidzygende verstandhouding met ons gekomen te zyn, dus dan Zuid-Afrikane, wanneer het Britsch Gouvernement u trekken speeldt, kunt gy gelooven dat uwe getrouwheid alleen oorzaak is van uwen val; waart gy niet zoo uitermatig begerig geweest, om dezelve aan den dag te leggen, zoudt gy nu mogelyk een meer onafhankelyk en gelukkig volk zyn.

Over de menigvuldige overwinningen, die door het krygsvren b haald zyn, over de opwakkering van rep. populairo jurie, of over de eenparige stemming van het vereenigd volk nadenkende, hadden wy grond genoeg waarop de opmerking te bouwen, dat gerechtigheid niet altyd de instigerende godin van deze Levitaasche magten is. De populaire uitroeping is niet altyd toe te schryven aan een juist begrip van de nuttigheid der groote bewegingen, die uit dezelve voortspruiten.—Het is gemakkellyk om de menigte, waar men wil, en op de ongegrondste stellingen, by een te brengen, en kan zulks in eenig land met spoed en makkellykheid gedaan worden, dan is Engeland dat land. De deugd is niet onveranderlyk,—hetgeen men wensch,—het is nieuwsgierigheid daar zy naar zoeken, de gedurige verlangst van een groot volk zyn ons moeyelyk te vervullen, maar het is zeker

dat zy met enig bewegend stelregel moeten voorzien worden, tot het weg nemen van de eentoonigheid van eene vreedzame en gelukkige omstandigheid. In het tegenwoordig geval zoude de opwekking algemeen zyn;—het Eigelsch volk kruipt reeds uit de wieg, met de wonderbaarlyke vooroordeelen. (wat konde Mr. Miller er anders van zeggen?) tegen slaverny,—en het zoude wezentlyk weinig moeite kosten om ze razend te doen worden. Op zulk eene gesteldheid kan men weinig staat maken; kan het volk zoo ligt en met zo geringe pogingen opgeruimd en ter neer gezet worden, dan zyn Englands kinderen, zeer ligtgelovig, zeer wankelbaar en zeer wispelturig.

De tyd is niet ver meer af, dat zy zullen opgeroepen worden om eene proef te helpen maken, die wegens zonderbaarheid niet behoefte te wyken, voor eenige der revoluties, die ooit plaats gevonden heeft, het zy in verlopen tyden, het zy in deze. Dan zal de temperamenen op den toets gesteld worden. De zaak zal eigentlyk geen "grapie van 3 dagen" zyn, nog zonder de gewoonlyke verzellingen van eigendunkelyk en onregtvaardige ontmoetingen, wanneer het geluk de instigateurs vergezelt, dan zullen wy een allerverbandst en nootgezien instantie moeten te boek stellen, na de overwinning van "brute force" over de stem van aangave des regts en gerechtigheid.

Correspondentie.

Aan den Redakteur van de Zuid-Afrikaan.

Kaapstad den 19 Jan. 1831.

Mynheer!—Wanneer ik my niet overtuigd hield dat gy onpartydig waart, zoude ik my aan u, ten minsten over zulk een gewigtig onderwerp, waarby negen-tiende gedeelte der Ingezetenen dezer Kolonie belang hebben,—ja, dat de ruine der Kolonie naar zich kan slopen. Ik behoef u nauweylks te zeggen, dat ik in de gisting zynde Slaven-kwestie bedoel. Laat ik echter niet verstaan worden, onchristelyk of onmenschelyk over dit onderwerp te denken,—neen, Mynheer, ik gevoel, zoo als de beste philantropisten, (echter zonder geveinsheid of oogmerk om myzelve eene naam te maken,) dat de Slavenstand onnatuurlyk is:—ik gevoel dat de afschaffing daarvan menschelyk ware;—doch ik gevoel tevens, dat wanneer men regtvaardigheid,—wanneer men menschelykheid wil uitoefenen, men zulks, onpartydig, aan alle partijen gelykelyk moest uitdeelen,—oh daarom juist, om dat dit laatste geheel uit den tegenwoordigen geest schynt gesloten te zyn. gebruik ik de vryheid, om u ten eersten bekend te maken met het geen misschien het Publik over het algemeen niet weet; en ten tweeden, myne gevoelens over dit algemeen belang-wakkend onderwerp aan u mede te deelen.

I. De philantropieken geest, die men tegenwoordig aan ons schynt te willen opdringen, is eene geest die by het Hollands Gouvernement, reeds voor ruim zes-en-twintig jaren, heeft bestaan, gelyk uit de volgende twee artikelen van de Instructie voor den Raad van Politie van het Bataafsche Gouvernement van dez Kolonie; zal blyken; met dit onderscheid alleen, dat men toen (en hetgeen toch de menschelykheid en regtvaardigheid vorderen,) de belangen van de Slaven-eigenaars van genoegzaam belang oordeelde, om ook in aanmerking te nemen: de artikelen die ik bedoel, zyn de 31 en 32ste, van den volgenden inhoud: "31. Zoo lang het gebruik van Slaven nog niet zal zyn opgeheven, zal de Raad van Politie het voor een van deszels heiligste pligten moeten houden, te waken voor het lot van die ongelukkigken. Het Bataafsche Gouvernement wil niet, dat den titel van eigendom, dien derzelve Meesters ten hunne opzichte doen gelden, ooit eene strekking kunnen hebben tot mishandeling; en verwacht ernstig, dat alle geconstitueerde magten en publieke ambtenaren in de Kaapsche Volkplanting, en onder dezelve voornamerlyk de Raad van Politie, door eigen voorbeelden hunne mede-ingezetenen gewonnen, om deze dienstbare personen te behandelen als hunne natuurgelieven, en niet dulden, dat men zich ooit eenige wreedheid jegens hen veroorloof. Alles wat strekken kan om die lieden te beschaven, en door het doen kennen van mensch-en burger-pligten, tot nuttige leden der maatschappy te vormen, wordt aan Gouverneur en Raden ten sterksten aanbevolen.

"32. De Raad zal echter, van den beginne aan, bedacht moeten zyn om te onderzoeken, of het, behoudens het bestaan en welvaren der Kolonie, mogelyk zy, het gebruik van Slaven geheel, of ten deele, en dat, by langzame uitsterfing, of door andere voorzichtige en wel berekende middelen te kunnen missen, het zy 's lands inboorlingen, of van buiten komende werklieden te doen ontvangen, zoo min mogelyk tot schade der tegenwoordige Meesters. En zal de Raad, voor het einde van het eerste jaar na deszels erectie, aan den Commissaris-Generaal van het Bataafsche Gouvernement, aan de Kaap tegenwoordig, of anders aan den Aziatischen Raad, in zenden, deszels beredeneerd advies en consideratien over dit gewigtig onderwerp."

Hieruit ziet men, dat toen reeds (26 jaren geleden,) gevoeld is geworden het geen men thans als eene nieuwigheid wil doen voorkomen, met het onderscheid alleen, dat die maatregel gelast werd met de schaal van regtvaardigheid en billykheid te worden afgewogen—eene consideratie die men thans geheel uit het oog schynt te verliezen.

II. Is myn gevoelen over dit onderwerp, dat het wenschelyk ware, eene afschaffing van

den Slaven stand trapsgewyze te zien banemen, doch, gelyk in de Instructie hierboven aangehaald, expresselyk wordt bepaald, "zoo min mogelyk tot schade van de tegenwoordige Meester, en bestaanbaar met de belangen der Kolonie," vroeg men my al, wanneer het niet anders konde geschieden dan met opoffering van de twee laatste consideratien; wat men dan behoerde te doen, zoude ik misschien geveens zyn om dezelve liever dan de afschaffing van de onnatuurlyke stand van slaverny, op te offeren;—doch, zoo lang alle middelen niet beproefd zyn, om dat menschelyk oogmerk met die belangen te doen strooken, heeft men geen regt,—handeld men overantwoordelyk en onregtvaardig, om de eene party boven de andere te bevoordeelen, ja zelfs om de belangen van de eene party ten koste van de andere, en tegen alle billykheid, te willen bevorderen, het geen by niets minder te vergelijken is als by een gerechtshof, die de belangen van de eene party, ten koste van die der andere, ter harte neemt;—en wat zoude men van zulk een hof zeggen?—zoude het den naam van een gerechtshof verdienen?—Dit zyn, Mynheer, algemeene aanmerkingen, waarin ik my overtuigd houde, dat ieder onpartydig bevoordeelaar stemmen zal. Maar gaan wy nu voor een oogenblik in aanmerking nemen, het geen ik heden versta dat men voornemens is tot stand te brengen, namerlyk—"een vrywillig voorstel van de kant der Ingezetenen, om alle Kinderen van Slaven, na een zeker tyd geboren, in vrydom te stellen."—behalven de zwaarigheid die daaraan vast zyn, als wie voor de opvoeding, kost, kleeding, enz. van zoodanige kinderen, tot zy henzelven helpen kunnen, zorgen moeten, (en het geen, vooral wanneer het voorstel vrywillig van de Slaven-eigenaars komt, op hen als eene verplichting zal neder komen.) Wi verzeke ons, dat niet nog meerdere concessien van ons zullen worden gevorderd; en gevoelen wy ons al in zekere opzichten verpligt zoodanige voorstellen te doen—behoord men zulks dan in alle gevallen niet conditioneel te doen, dat men ons die voorregten, waarom wy reeds zoo lang en herhaaldelyk, doch vruchteloos gevraagd hebben, vergunnen? Bedenk daarom, landslieden, wat gy doet, en laat by u deze weinige aanmerkingen ontvangen worden als het gevolg van de overweging van een, zoo hy ter goeder trouw meent.

ONPARTYDIGE BEOORDEELAR.

Mynheer!—De gegrondheid uwer aanmerkingen wegens de Slaven kwestie, voorkomende in uw nuttig Weekblad No. 42, wordt by ieder weldenkend Mensch erkend,—hoe algemeen de geneigdheid hier by ons Landhuwers ook zy, om ter uwer ondersteuning mede te werken, zoo onbekwaam zyn wy ook met de pen; niettegenstaande wenschte ik uwe aandacht tot het volgende op te wekken en te vragen, of het niet meer dan billyk zoude zyn, dat het Gouvernement in het moederland aan deze Kolonie zekere Ligchaam, uit ons midden gekozen, verleende, om in eene zaak van zoo groot aanbelang, tot de trapsgewyze emancipatie van Slaven, een plan uit te denken, welke tot eene regulaire lydraad in eene zaak van zoo tederen aard, met plaatselyke kennis kan worden behandeld, met in het oog houden van niet by overhaastig de Landbouw in eenen hulpelozen staat te doen weg zinken. Wanneer wy alle Slavenmeisjes, na 1835 geboren, zouden vry verklaren, mits na twintig jaren als apprenticien te dienen, of ten zy het ryk van Engeland uit hunne overvloedige schatten wilde bydragen, tot bekostiging dee opvoeding, om ter gemeentkoning van dez arme kolonie, die, sedert derzelve oprigting, zoo door onderdrukking van vele volkeren ongedierte, welke voortyds menigvuldig waren, als van het onverschillig gedrag van het vorig gouvernement, in veeleel en landbouw is gestremd gewrden, om alzo by wyze van hulp-bewys, in onze menigvuldige verliezen broedryk te deelen; dan nog blyft de gegrondde vrees bes aan, dat den Landman weinig hulp door hurlingen kan verwachten. Door bevinding is bevestigd, dat vele Slaven reeds naar het voorbeeld der Boschjesmans, naar geneigdheid tot een zorgeloos leven, overhellen, waartoe de uitgebreide onvruchtbare gedeelten der Kolonie, hen ruime en geschikte schuilplaatsen aan bieden, waarby zich vrye personen zullen voegen, die, onder benaming van een tuintje te maken, dan tot onderdrukking der werkzame klasse, des nachts graan-landen, tuinen en vee-krales bestelen,—wanneer daadzaken van dien aard, uit vrees voor moeyelykheden en kosten, alsmede by gebrek van bevoegde getuigen, meest altoos verzwegen blyft.

EEN LANDBOUWER.

VAN EEN CORRESPONDENT.

De schrandere opmerking van een Correspondent van den Advertiser dd. 15 dezer, aangaande de aangaven aan het publiek omtrent de differente soorten van visch die in de onderscheidene maanden van het jaar gevangen worden, heeft by my de volgende reflectie doen geboren worden, te weten: hoe komt het dat er niet meer Sool, (Tong) Schol, Platvisch, Garnaal &c. ter markt gebragt worden? Ik denk dat dit ontstaat, uit gebrek aan de nodige netten, en de kennis van ze te gebruiken. Het is wel bekend dat die soorten van visch begraven liggen, onder de modder en het slyk van den boden, en gewoonlyk ontrust de zegen hen niet. Ik zag eenigen tyd geleden in de Kaapstad, een yzer voor het onderste van een sleep net, om in Algoa-baai gebruikt te worden, en ik zoude wel wenschen te weten, wat de uitwerking van het gebruik daarvan is geweest. Het is my dikwyls te binnen geschoten, dat een Sl epriet in de Tafel, en misschien in meest alle onze Baayen, met goed success konde gebruikt werden: dezelve wordt achter een schuit of vaartuyg onder zeilen gesleept, het yzer gaat in de modder, wekt de visschen op uit hunne schuilplaatsen, het net dat daar aan vast zit, ontvangt ze, en wordt van tyd tot tyd opgetrokken. De meeste visschen, van de beste soorten, worden op die wyze in Engeland gevangen. Ik weet niet of er veel Garnaal op deze kust is, doch in de baayen van Engeland, worden

zy in groote menigte gevangen, met een eenvoudige net van een paal van 6 voeten lang, die men voor zich uit stoot, terwyl men tot zyn midden in het water loopt, dezelve nu en dan regt op rigtende, om zyne vangst uit te halen; men vindt dan niet alleen Garnalen maar dikwyls Sool, Tarbot, Staur, &c. ter bevoening zynre genomsne moeitie. Op de kust van Sussex en Kent hebben zy, wat zy daar noemen *Thistles*, of netten die iets meer als halfrond zyn, zamengesteld uit stokken, van omtrent 6 voeten lang, die by laag water, diep in het zand gedreven worden, en een sterke net van omtrent 3 of 4 voeten hoog, die daar aan vast gezet on door loode zinkers die aan de onderste touw vast zyn neergeloken worden.

Ik heb zulke netten mylen ver, naast elkanderen in differente Baayen zien staan, zy zyn met hoog water geheel bedekt, en als het gedyt afloopt, blyft het grootste gedeelte der Visschen die zich in de halfronden mochten bevinden daar in vladderen, terwyl zy door de netten terug gehouden, worden, met laag water overvecht en eene menigte van de heerlykste visschen dus gevangen, worden direct verkocht aan de bezoekers uit London, terwyl het een aangenaam bestaan opleverd aan honderden van werkzame menschen en hunne Huisgezinnen, die tevens in den oogst-tyd de boeren in de nabijheid assisteren, en in den winter nieuwe netten ranken en het ouden r. areren voor het volgende jaargety. Deze yverige menschen betalen een bagatel als grond-huur, aan den landheer van het landgoed, en hunne regten worden gehandhaafd door zeer strenge wetten, tegen de genen die de netten mochten bestelen. Het heeft my zeer veel genoegen gedaan, in de afgelopen week voorde eerste maal, in de Kaastad een jongen, met manden van de schoonste Alikruiken te zien lopen. Ik verneem dat de Afrikanen oeu afkeer van schelpdieren hebben, doch ik houd my hiervan verzekerd, dat arme huisgezinnen, in het behoorlyk jaargety, vele Rds. konde verdienen, door aan de woningen der Engelsche Inwoners rond te dragen, Oesters, Alikruiken, Mossels enz. Nog veel meer konde gezegt worden, tot aanmoediging van het voigtigen van byzondere attentie op onze visscheryen over het algemeen! By eene andere gelegenheid zal ik het onderwerp weder opvatten, wanneer niemand anders die er beter toe in staat is, zulks doet.

Paarl, 25 Jan. 1831.

Mynheer!—Geen gevoel van bekwaamheid, maar door mederwekende geneigdheid beweging, bekomt UEd. hoe zeer ongevraagd, myne opinie, hierby ingesloten, van welke UEd. des verkiezende, kunt gebruik maken in uw Weekblad.

Met voor dit oogenblik ter zyde stelling van gerechtigheid en waarheid, geloof ik dat men onverwylt behoorde te verzoeken, om eene Volksvergadering te vergaderen, waar door men in de gelegenheid tracht te geraken, om eene behoorlyke lydraad tot de trapsgewyze emancipatie van Slaven lieden uit te denken, op dat wy eens het einde van eene onverdraglyke zielskwelling mogen vinden, ter voorkoming eener lasteep van verwarving welke hieruit staat te resulteren. Als Inteekeenaar, sedert de uitgave van uw eerste Nummer, wensch ik u verder alle voorspoed en volharding, ten opzichte van uw nuttig werk. Hiermede heb ik de eer, na myne ruinzame kompliment en toewensing van allen heil, met achting te zyn, Mynheer,

EEN VRIEND.

MARKT PRYZEN

Tot den 21sten January 1831.

Table with market prices for various goods including Alse, Appelen, Aardappelen, Aryn, Balken, Boonen, Besjeswasch, Boter, Brandewyn, Erwt, Garst, Hoenders, Eenden, Gansen, Kalkoenen, Houtskolen, Hoop, Honing, Haver, Kaf, Kazen, Kalk, Kees, Koom, Koom, Linaer, Melis, Olfantstanden, Okkernoten, Peren, Perken, Planken, Roaynen, Rogge, Stroo, Tabak, Uyen, Vederen, Beelde, Varkens, ongemeste, spec, Vet, Vygen, Tyger, Strais, Drooge Ossenhuiden, Bokkervellen, Wyn, Wol, Zuurloemazyp, Zoetelimoenen, Zout, Zoollader, Zeeper.

Impossible that moral sympathy can mingle with his misfortunes. If England were to-morrow invaded and subjugated by the French, would she not merit the disgrace if she offered no resistance?—if she quietly allowed the conqueror to take possession, and perpetuate this possession by severe laws?

Now, then, when I am permitted to ask, to what class of patriots or supplicants, of heroes or scoundrels, do your friends in Parliament, your colonial agents, and your West India friends belong? I have not noticed their conduct publicly, and more clearly than you have had an opportunity of doing, but I have been on the spot, at head-quarters, in their own islands, for several years, and I most solemnly declare, that most of the misfortunes of the colonies are attributable to the apathy, the indifference, the disunion, and the ministerial dependence of those who, in common parlance, are considered to be your representatives. What stand have the West Indians, as a body, made against any one of the innumerable measures of the last few years? On what day have they sent a petition, or even half that number, cordially and resolutely united against the minister of any question where your interest and the interest of the colonies generally has been at stake? When the society of Abolitionists-street send a member to the House of Commons, they invariably select a person who is sure to support them in all their schemes, at all hazards. He may be ministerial on other questions. He may exercise his own freedom of speech, when the views of the society are not concerned; but in all questions of principle, and identified with their projects, the member is invariably found at his post, raising falsehoods from his brief, slandering you per order, voting against you, and holding you up to obliquity and reproach, according to his letters of instructions. The West Indians on the contrary, (I speak of them generally, for there are but few exceptions), are, however, in some way or other, tied to the skirts of the minister, no matter who that minister be, chosen to him by some favour conferred, or by some sacred expectancy; or by some private job with which he is mixed up. Hence comes it, (and I say this with shame and reluctance) that your avowed friends have hitherto, and too frequently, been your worst enemies—not from design, but from neglect and necessity—not from criminal or treacherous motives, but from the combined force of circumstances.

I could not utter these sentiments thus freely, even to you, did I not think that the time is arrived, when conciliatory measures, or at least the good will, should be shown to the people, who are something more to be relied on than the present ministerial, an artificial, and a deceitful minister. If any regard to your property is to be preserved, the friends of the West India must instantly dissolve their connection with the West India of Downing-street. They must assume an independent tone. They must be able to stand on their own feet, and not be the playthings of the minister's whims and unwholesome advice. You are not a party, but a people. Experience may have taught you, at least I trust it has taught me, that nothing is to be gained in this country by any administration, by a ministerial party. The present government does nothing, and can do nothing for its professed friends or adherents. This is a common saying, and it is so, and so much so, that I am weary of every faction, or cabal, or even an accidental opposition. It yields and must yield to clamour, what it denies to principle. Expediency is its motto, and by this means, that it is a mere to principle, as long as possible, but yields to circumstances, and its own interests, and its own place, and its own danger. Of this no set of men are better convinced than your enemies. They have sufficient address to know and take advantage of the weak side. They have raised the country against you. They have made your destruction the ladder of their ambition, and the stepping-stone to office, power, and popularity. They have had the art of infusing a hatred of what is called slavery into the minds of the most ignorant and stupid of the population, and they have made you the object of their hatred, and their contempt, and their scorn, and their abuse, and their execration. They have made you the object of their hatred, and their contempt, and their scorn, and their abuse, and their execration. They have made you the object of their hatred, and their contempt, and their scorn, and their abuse, and their execration.

selectors of Somerset: Mr. Calvert has been expelled from South Park. Mr. Braithwaite, of Essex, supported the ministry during an honourable career of twenty nights in the last parliament, and consequently the last parliament is the last to him.—Sir Francis Burdett supported the administration, by what that ingenious and foreign statesman, Sir James Scarlett, would call the "light of a side-wind." For this side-wind he would have been expelled. The minister had any manner of the light of a side-wind, he would have been expelled. Mr. Keblewick also was expelled of Exeter for supporting the ministry, and Colonel Jelf has lost Surrey for a similar reason. You will perceive, that my object in these last observations, and this short summary of political mishaps, is to enforce, in the clearest and most convincing way, the extreme danger of any connection with the present government, and the utter hopelessness of trusting to the promises of a ministry which has rendered itself proverbial for its bad faith. But as the admitted weakness of this ministry imparts a degree of influence and importance to the very opponents of their opponents, which they never before possessed, why should not the West Indians avail themselves of the same advantages?—Their greatest misfortune, as you and your friends well know, is their reliance on what some are pleased to call the good sense of the Duke of Wellington, and the justice of the country. It is clear to me that the persons who build on these hopes are entirely disappointed. The Duke of Wellington might be relied upon, I grant you, provided he had the country with him; but you know the very reverse of this is the case. On many important questions, but particularly on that in which you are most interested, the country is almost unanimously opposed to the policy, or, if you will, the "good sense" of the Duke of Wellington. His Grace may be favourable to the amelioration of the slave trade, and in this he goes no farther, nor is entitled to more credit, or more popularity, than any other West Indian proprietor with whom I have the honor of being acquainted. But the country, or at least a vast majority of the country, is not satisfied with this limited concession. It demands unconditional emancipation; it is not content with amelioration; it seeks the destruction of your property; and in order to effect the unmitigated freedom of the slave, is resolved to plunge the colonies in a state of anarchy and confusion—to drive the planter from his inheritance, or make him fall under the knife of the assassin—to devastate the soil rather than improve the cultivator, and to render helpless those who are at present happy and contented. The country seems to prefer demoralization to amelioration, idleness to industry, and criminal excess to the restraints of a mild and generous authority. Supposing, therefore, that the Duke of Wellington were with you, he is totally unable to protect you; and you do not require to be informed how ready he is to forsake both his principles and his friends.

As to the "justice" of the country, that is a fiction. What you call justice, the popular voice of the country calls fraud, cruelty, and injustice. What you affirm to be your rights, founded upon charters and acts of parliament, your opponents affirm to be robbery, sanctioned by law, but nevertheless robbery, and therefore beyond the pale of law, and no more entitled to protection in the courts than any other illegal contract.

I freely admit that this modern dogma of the liberals and the philosophers is a revolutionary one. It is founded in the abstract on the principle of the predominance of the good over the evil of mankind, and in a long series of unjust and infamous calamities. It has been instilled into the hearts and consciences of the ignorant multitude by the sectarian zeal, who has made religion an instrument of falsehood and spoliation. The emancipation of the blacks in St. Domingo, and the massacre and ruin of thousands of families, were among the first sanguinary acts of the French revolution. Assassination was the effect of fanaticism and impetuous passions. The blood that dyed the streets of Paris was insufficient to assuage the guilty thirst of the first republicans in St. Domingo, therefore, had to yield its hundred thousand human victims to the altar of the Goddess of Reason. Our modern philanthropists yearn after the same consummation; they are revolutionists of the very worst class, and they also demand blood.

But it is impossible, so far as the practical part of the question is concerned, what are the motives of your enemies, or by what means the great mass of the people of this country have been led to the present dogma, and the accomplishment of their sanguinary designs, and this suggests the propriety of a conference such as the extreme urgency of your case requires.

I think I have made it apparent, that nothing can be gained by supporting or relying upon "good sense" of the Duke of Wellington. You are, therefore, left to your own resources—either to yield tacitly or resist outrageously. In your present condition you are helpless. You must now be convinced that there is no chance of avoiding the danger, unless you resist, stopping your ears, veiling your eyes, and trusting to blind chance, or ignominious interposition. The government, acting as you have hitherto done, cannot assist you, even though it were disposed. Why, therefore, are you not in an active and formidable opposition to the government? Why not sweep to the country that you are not ashamed to vindicate your rights in parliament, and make a grand and determined stand against the selfishness of the ministry and the unjust aggressions of the West India interest? The cause, if you are preserving—if your rights are guaranteed by legislative acts—if you have the pride of honourable men or the feelings of irreproachable citizens—if you deserve not all the taunts you have hitherto endured, and all the flagrant charges which have been hitherto heaped upon you—if you have any desire to stand well with your countrymen, or are animated by a single spark of patriotism, the natural impulse of self-preservation, you will not lose another moment in forming a union, the bonds of which shall be indiscriminate opposition to the ministry, till your wrongs are redressed, and your claims for protection or compensation are solemnly admitted and ratified.

But how is this to be attained?—I admit that the question is surrounded with difficulties, not so much arising from the practicality of finding honest and uncompromising advocates, as from the wretched attachments and inveterate apathy of so many of those West Indians already in parliament, and who are united especially in a common cause, and the victims of an ungodly and fatal policy with the present administration.

In so far as most of these gentlemen are your professed friends, and the supporters of the ministry at the same time, I confess it would be better for your interests that they were your open and declared enemies. In this case you would resort to other advocates, you would rely upon more independent supporters; you would be driven to the fortunate alternative of finding men who would not make your influence the sport of extortion, and who would not yield you only a reluctant and divided vote, the basis of which is generally a compromise, and too often a glaring surrender of your rights.

My plan is, that you should leave these gentlemen to the benefit of their own intrigues, and place no dependence on their votes or their feeble and servile advocacy. The colonies should take their own interests into their own hands, and consider their agents as nothing more than a sort of lay attorneys, whose feelings are never warmer than when they are susceptible of no inspiration but what is derived from their own pockets; it would be better to discontinue the benefit of their good offices altogether. At any rate it is imperatively necessary that those in whom the colonies repose confidence, and who are entrusted with the management of their affairs, should not be bound up with or circumscribed by other interests. The planter, in vindicating his cause, should place no dependence whatever on his mortgagee, or any other commercial agent. The colonies should send delegates to the House of Commons, and these should send one delegate, the larger ones two. They should form a council in London, provided with ample funds, not only to secure the publication of their petitions, but also, like the anti-slavery society, to send members to the house of sufficient talents and independence to do them justice. Those who know parliament best, know what twelve, or eight, or even six determined men can do in that house. The principal precaution to be taken is to select men incapable of betraying them—men who have no interest but theirs; whose influence, whose principles and strict independence will guarantee them against any hope of place or preferment—who will make the colonies the shibboleth of their policy, and by a constant attendance watch every motion, and refute every calumny. Six such resolute men will be a greater force in the sides of Messrs. Brougham, Buxton, and the faction, than three times the number of the thirty or forty members supposed to be connected with the West India interest.

(To be continued.)

ON Saturday, the 20th inst the President of the Consulado received information that a quantity of Copper Coin had been shipped on board the Brazilian vessel called the "Paquete da Bahia," bound to Bahia and Pernambuco, and about to sail on Tuesday. He immediately proceeded to make the necessary search on board the Packet, and found 130 bags and demijohns full of Copper Coin, to the amount of about 20 or 30 contos of reis, which Copper is now being counted in the Consulado and sent to the Treasury. Nothing has yet transpired as to who is the owner, or what will result to the Captain of the Packet for allowing it to be shipped. The vessel has, however, in consequence of it been detained.—Rio de Janeiro Intelligence.

El Precursor.—The first number of this journal, just established in Paris, has been received. It is in Spanish, and its object is to address itself principally, but not exclusively to Spanish affairs. The Editor is M. Borrego. The principle upon which it professes to act, and of which we published a detailed prospectus some days ago, is the hearty support of civil and religious liberty, the liberty of the Press, and other free institutions. The name of its conductor is a guarantee for the manner in which these professions will be redeemed.

Prince Talleyrand has engaged the large mansion in Grosvenor-square, formerly occupied by Lord Henniker, as the future and a more suitable residence for the French Embassy.—Morning Herald, Oct. 2.

POLICE OFFICE.

Jan. 19.—Pickering, an apprentice of James Erith, on a complaint of his master, for desertion and neglect of duty, was sentenced to eight days imprisonment with sparse diet.

Galant, a slave of Mr. J. B. Eksten, was brought up on a complaint of his master, for desertion. The defendant voluntarily confessed the charge, and added, that during the time he had absented himself, he had stolen three sheep, the property of Mr. Wilson Niekirk.—He was committed for examination.

20th John Helmuth, a seaman belonging to the Danish vessel "Norden," for assaulting Robert Hunter, Master of the ship Grenock, by collaring him upon the Jetty, on the 10th inst. Was fined ten shillings.

Cesar, a slave of Sir Joseph Sturgis, for desertion, was sentenced to receive twenty lashes in the prison.

William Street, a Policeman on the Rondebosch Establishment, was charged by the groom, Taylor, with absenting himself from his duty without permission.—Committed to prison for one week in solitary confinement.

21.—Jan Orange and Hendrik Jansen, Hottentots for disturbing the peace, by fighting in the Market-square, on the 20th inst. were ordered to give bail for their future good conduct, which being unable to procure, were both committed to prison.

C. Schuller, in the service of the Attorney-General, for desertion, was sentenced to eight days' solitary confinement with sparse diet.

24.—Garnell Skidmore, an apprentice on board the bark "Thora," for desertion.—Sentence twenty-one days' imprisonment.

Three seamen of the Dutch ship "Astrea," on a complaint of the Commander, C. Brandt, for desertion, were ordered one week's confinement.

Azor, in the service of Messrs. Thomson & Watson, was convicted of assaulting and beating on the 20th inst. near the Platteklip, a free woman of colour, named Fortuna.—Defendant was fined fifteen shillings, and in default of payment, sentenced to one week's imprisonment.

Comedie, a free person of colour, was found guilty of stealing grapes, on the 23d inst. from the premises of Mr. Justice Burton.—Sentence, one month's imprisonment with hard labour.

25.—Sampson, a slave of Mr. Hendrik Sturk, and Saarie, a free person of colour, were convicted of stealing on the 15th inst. a goat, the property of J. J. Kooze, of Blaauwberg, and were sentenced, the former to receive 15 lashes, and the latter to be confined in the house of correction during the next month.

Andries Hloem, for stealing grapes on the 24th inst. in the vineyard of M. Denyspot Roddebloom.—Sentence, one month at the Treadmill.

NOTICE AND DECLARATION OF INSOLVENCY.

All persons having any claim upon the Estate of Gideon Johannes Bosman, Daniel Son, of Vlaggeberg, in the District of Stellenbosch, farmer, which has been placed under Sequestration, are required to attend a meeting of Creditors to be held before the Resident Magistrate, at his office, Stellenbosch, on Saturday, the 26th of February next, at 10 o'clock precisely, to give proof of their debts by affidavit or otherwise, or authorize any person on the spot, by letter, accompanied by the documents on which the proof is founded, to act for them.

REHABILITATION.

In the matter of the Insolvent Evert Pooeyn: it is considered by the Court (no sufficient cause having been shown to the contrary), that the said Insolvent is entitled to his Rehabilitation; and it is therefore ordered, that he be forthwith Rehabilitated; and he is Rehabilitated accordingly.

HIGHSHERIFF'S OFFICE.

Cape Town, 20th Jan. 1831.

In execution of the judgement of the Supreme Court, in the undermentioned cases, the following sales will take place, viz:—

Michiel Christian A. Neillling vs. Petrus Johann's Cair. On Monday, the 31st inst. in front of the Deputy Sheriff's Office, at Stellenbosch, at 9 o'clock, a.m. sundry articles of furniture, &c.

Jan Conrad G. G. van der Merwe vs. Nicolaas Servaas de Kock, &c. On Wednesday, the 2d of February next, in the village of Worcester, at 9 o'clock, a.m. of a male slave named Fredrik, of this colony.

Myrardus Jacobus van Neldt Onkruidt vs. George Rennie. On Tuesday, the 8th of February, 1831, in the village of Suiderstrand, of a saddle horse, 6 head of cattle, 100 sheep, and a bed.

SALE.

Under the Insolvent Estate of WILLIAM MASKEW, of Cape Town, Broker, and Messenger to the Judge of Police.

ON TUESDAY, the 8th of February next, at 12 o'clock precisely, a Public Sale will be held, at No. 8, Castle-street, before a Special Commissioner of the Supreme Court, of a House and Premises, (most advantageously situated for a Retail Trade, successfully carried on in it for many years) consisting in two lower front Rooms, Hall, large Kitchen and Pantry, with a large Yard behind; in the upper Story, four large Rooms and Passage; and also will be sold there a Share in the Commercial Exchange.

F. GODF. WATERMEYER, Sole Trustee.

NOTICE.

MR. REITZ being about to leave the Colony, requests that all Demands against him, may be sent in for Adjustment, previous to the 1st of March next, to the Notary, Mr. W. S. BUSHNINE, in writing.

THE Undersigned, being desirous to rid himself of his incumbrances, will cause to be sold, by Public Auction, on TUESDAY and WEDNESDAY, the 22d and 23d of March next,—

1. The well-known and productive Place the Keurebom, situated at the Groote Poesevalley, near the Village, formerly the property of Mr. D. van Reenen, which is superior to any in this District for Cattle in the dry season.

2. The Place Klopfontein, situated in the Karoo at Tradouw.

3. One-fourth of the Place Kluitjestrak, in the Field-cornery of F. H. Badenhorst.

Together with the whole of the remainder of the Estate, consisting in male and female Slaves, about 700 excellent Merino Sheep and Goats, 100 head of Breeding Cattle, and Breeding Horses of a superior breed, being got from the best stallions, some young Stallions, Farming Implements, and what more may be exposed for sale.

Notice is also given for the information of those desirous of purchasing, that at the Place Klopfontein is a Mill, which brings in a great revenue owing to the abundance of water on the premises. The Conditions will be made known on the day of sale. There will be no objection to the Purchase Money remaining at Interest provided sufficient security be given.

J. Z. MOLEMAN.

Refreshments will be provided.

Swellendam, 17th Jan. 1831.

THE Testamentary Executors of the late Mrs. WILHELM WOUTER VENTER, will cause to be sold by Auction, on the 3d of February next, her good and strongly built House and Erf, situated in Waterkant, No. 32, at the corner of Botesdorp. The Sale will be held at the above House, at 12 o'clock.—WOLFF & BARTMAN, Auctioneers.

G. F. GEYER, g.g.
D. J. BOOYSEN, g.g.

ANY Person having any Claims against the Estate of the late Mrs. the Widow WILHELM WOUTER VENTER, is requested to give notice thereof to one of the Undersigned Executors, within three months from this date.

Cape Town, 16 Jan. 1831. G. F. GEYER, g.g.
D. J. BOOYSEN, g.g.

THE CAPE OF GOOD HOPE SHEET ALMANAC.

ON TUESDAY Next, the 1st of February, will be Published, the above Almanac.—Price One Shilling and Sixpence.

From unavoidable circumstances the publication of this Almanac has been postponed.

TO LET, a very pleasant House, situated in the Suburbs of the Town. Inquire at the Garden De Hoop. J. A. VAN BREDA.

NO PUBLIC OUTSPAN PLACE.

THE Undersigned hereby gives Notice to the Public, that he will not allow any Person to trespass on his Place, On/ast/foetain and Groetfontein.—Any person trespassing after this notice, will be prosecuted according to Law.

F. X. JURGENS JR.
Paardeberg, January 24, 1831.

TO HIRE, a clever House Boy, who is also able to work in a Merchant's Store.—Apply to ABRAHAM BRINK, 32, Bree-street.

A YOUNG Man, well versed in Office Business, and who understands the English and Dutch Languages, wishes to be employed in a Merchant's Office for any other Office from 11 o'clock till four, or later; and at the expiration of three months will be entirely disengaged. Inquire at the Office of this Paper.

THE Undersigned requests all Persons indebted to him for Book Debts or otherwise, to settle their Accounts within One Month from this date, either by payment in cash, or giving security for the amount; in default of which, they will be prosecuted according to Law.

PETRUS JOHANNES DE TOIT, Pa. Shopkeeper.
Paarl, January 25, 1831.

THIS AFTERNOON, A PUBLIC SALE will be held at the House of the Widow MEINERT, in Zeeke-street, of new Stukart Staves, Cedar, Implemans, Wines, Barley, Oats, Chaff, and a variety of other articles.

PUBLIC SALE, MONDAY AFTERNOON, JOSEPH LEVICK & CO.

Will hold a Public Sale on MONDAY Afternoon, the 31st inst. of a great variety of Goods, received per "Rambler" and "Ellen," consisting of gilt Ware, cut-crystal and horn Combs, velvet Purves, wax dressed Dolls, and other Dolls of every description; Cutlery, Ironmongery, Japanese Ware, Glass, China, dinner and dessert Services, China and Earthenware Tea Sets, Iron Pots, Glass, Starch, Windsor Soap, Brass Wire for Coffers, Iron, Horse-shoe Nails, Shot, AAA to No. 14, Fat Smoking-tubes, &c. and a great variety of other articles, strictly Without Reserve.

From Messrs. Worchow, 25, Burg-street, Jan. 25, 1831.

PUBLIC SALE.—On TUESDAY, Feb. 1st, of the whole Estate of Mrs. JOHANNA WALTERS, Widow of the late Mr. M. LAUSCHNER, of a Freehold Place, called the "Vicebaai," situated at Berg Rivier, in the District of Stellenbosch, in extent 50 Morgen Freehold, and 522 quadrants of Out-ten Land; also, Household Furniture, Breeding Cattle, Goats and Sheep, Plooughs, Harrows, Draught, saddle and breeding Horses, Wagons, a Boat, and also two Slaves; together with many other articles that will be offered on the day of Sale.

Vandoo Office, Paarl, Jan. 7.

SALE OF CATTLE, WITHOUT RESERVE.

ON SATURDAY, the 12th of February next, a Public Sale will be held at the Place of Mr. MEYER, at Bottery, (this side of Stellenbosch,) of 150 Slaughter Oxen and Cows; also Five Teams of Ogen, all in good condition, and without the least Reserve.

WOLFF & BARTMAN, Auctioneers.

FOR PRIVATE SALE,

ON favorable conditions, the fertile Place called "Klopfontein" situated at Moddergat, with a Water Mill erected thereon; planted with 80,000 Vines, and every sort of Fruit Trees. For further particulars, apply to Moddergat, 25th Jan. 1831.

FEMALE SLAVE FOR SALE,

At Stellenbosch.

AT the Sale of J. P. VOLSTEDT, Stellenbosch, on SATURDAY, the 5th of February next, will be sold, a healthy African Female Slave, 27 years old; she understands washing, sewing, &c., and is a clever housemaid. The Purchase Money, may be retained at Interest, under good Security.

The above Slave can be well recommended for good conduct.

BUTTER, SOAP, &c.

NOW landing from the Schooner A. I., from Algoa Bay, and for Sale at the House of the Undersigned, a fresh supply of Butter, Soap, &c.

J. R. KEIDEL, 23, Graevestroot.

Who has also for Sale by the bag, and smaller quantities, Sugar, Coffee, Rice, Pepper, Spices; also, Hams, Curnans, Anchovies, Comyn, Currans, very light Dutch Segars; together with a general assortment of Merchandise, Groceries, &c. &c., at very moderate Prices.

PUBLIC SALE.

THE Undersigned being about to leave the Colony, will dispose by Public Sale, on FRIDAY, the 11th of February next, of all his moveable Property, which may be viewed the day previous to the sale.

Church-square, January 20, 1831. G. REITZ.

THOROUGH-BRED HORSES.

THE Undersigned offers for Sale by Private Contract, and on very desirable terms, Ten beautiful thorough-bred Mares and Foals, in the finest condition; also, two Jenny Ases, of the large breed.

25, Heeregracht. P. L. COETE.

MARRIED—On Wednesday, the 5th inst., at St. George's Church, Graham's Town, Mr. Isaac DYSON, Junior, to Miss JACOBINA MARIA LOUISA WEINMANN.

DIED—On the 25th instant, at a quarter past 10 o'clock, P. M., P. G. VAN DER BYL, Esq., aged 77 years 6 months and 28 days; notice of which is hereby given to Relatives and Friends.

In the name of the respective Children,
P. J. VAN DER BYL,
P. V. VAN DER BYL.

Cape Town, 25th Jan. 1831.

SHIPPING INTELLIGENCE.

MAILS for Mauritius by the "Ellen" and "Columbine;" also for Bombay, St. Helena, and England by other vessels.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

27.—Enechantress, Brid. W. Drew, from Calcutta 27th November, bound to London. Cargo sundries.—Passenger, Col. and Mrs. Macrae, Capt. Russell, Drs. Young and Lovell—Put in and Pease.—Put in for refreshments.

Mr. Inglis died at sea on the 21st December.

Jan. 17, spoke the H. C. S. Berwickshire from China 5th Dec., reported the Abercrombie Robinson is likely to touch here.

The 14th Regt. was going home, and expected they would call here.

Saw a large ship at anchor Hout's Bay, about 800 tons.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Jan. 20.—Euphrates, W. Buchan, to London.
—Skerne, W. Anderson, to London.
—23.—Oriental, J. Lender, to Liverpool.
—Allison, N. M'Leod, to Liverpool.

VESSLS IN TABLE BAY.

Ships—Greenock, Mercury, Africa, Norden, Egyptian, Ionian, Aquila, Ellen, Astrea, Lotus, Col. Young, and Agnes—Schooners—Constitution, Mary, Flamingo, and A. I. Cutter—Lionel.

VESSLS IN SIMON'S BAY.

Ship—H. M. S. Badger.

CHRISTENING.

In the English Church, Cape Town, Sunday, Jan. 23, by the Rev. George Howland, M. A.,

A son of William Nowland, baptized William.
A son of Christina a free person, baptized Henry.

CAPE TOWN.

Edited by R. J. STAPLETON, Concordia Garden.—Printed and Published by the Proprietor, F. van Breda, J. A. S., No. 1, Shortmarket-street.